

Sygn. akt IV CNP 9/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Monika Koba

w sprawie ze skargi powodów
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w S.
z dnia 17 września 2015 r., sygn. akt V Ca (...),
w sprawie z powództwa A.F. i M.F.
przeciwko K.L., A.L. i K.F.
o uznanie umowy sprzedaży nieruchomości za bezskuteczną,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 września 2017 r.,

1/ odrzuca skargę,

**2/ zasądza od powodów solidarnie na rzecz pozwanych K.L. i
A.L. kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu
kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Powodowie A.F. i M.F. wnieśli skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 17 września 2015 r., zarzucając, że jest on niezgodny z art. 59 i art. 60 k.c. Podnieśli, że w wyniku wydania tego orzeczenia ponieśli szkodę w kwocie 16.267 zł, która polega na uniemożliwieniu im nabycia działki nr [...] w wykonaniu umowy przedwstępnej oraz na obciążeniu ich kosztami procesu za obie instancje.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku powinna zawierać między innymi uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy. To wymaganie konstrukcyjne skargi jest spełnione wtedy, gdy skarżący przedstawi wyodrębniony wywód prawny, w którym wskaże, że szkoda wystąpiła, określi jej postać, wysokość i czas powstania oraz związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia, będącego przedmiotem skargi, a także przedstawi dowody lub inne środki zdolne uwiarygodnić powstanie szkody (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2016 r., V CNP 37/16, nie publ. i z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ.). Skarżący – uprawdopodobniając wyrządzenie szkody - nie może ograniczyć się do stwierdzenia, że szkoda powstała wskutek oddalenia powództwa i odpowiada wysokości dochodzonego roszczenia. Nieuzyskanie przez stronę żądanej w postępowaniu sądowym ochrony prawnej nie zawsze bowiem będzie prowadzić do powstania uszczerbku majątkowego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2016 r., I CNP 15/16, nie publ. i orzeczenia przywołane w jego uzasadnieniu).

Tak rozumianego obowiązku skarżący nie spełnili. Zdaniem powodów na skutek wydania zaskarżonego orzeczenia została im wyrządzona szkoda w kwocie 16.267 zł, na którą składa się kwota 12.000 zł, którą uiszcili w wykonaniu zawartej w dniu 19 kwietnia 2012 r. umowy oraz kwota 4.267 zł tytułem poniesionych kosztów procesu za obie instancje.

Nie sposób uznać, by między wydaniem zaskarżonego wyroku a uiszczoną przez skarżących tytułem zadatku kwotą 12.000 zł zachodził związek przyczynowy.

Z podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, którą Sąd Najwyższy przy rozpoznawaniu skargi jest związany (art. 398¹³ § 2 w zw. z art. 424¹² k.p.c.) wynika, że kwota 12.000 zł mająca być częścią składową szkody jest zadatkiem pobranym przez pozwaną K.F., której zwrot nie był przedmiotem prowadzonego postępowania. W motywach skargi nie wyjaśniono czy skarżący ubiegali się o jej zwrot w kwocie nominalnej lub dwukrotnie wyższej zgodnie z § 4 umowy przedwstępnej. Natomiast

z poczynionych ustaleń faktycznych i przebiegu postępowania wynika, że w stosunku do K.F. (uprzednio C.) został wydany przez Sąd Rejonowy w S. wyrok w sprawie VII K (...), w którym została zobowiązana do naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz skarżących kwoty 20.100 zł.

Skarżący nie uprawdopodobnili więc, by na skutek zaskarżonego wyroku ponieśli szkodę w wysokości 12.000 zł, polegającą na uniemożliwieniu im nabycia działki nr 817/1, skoro posiadają roszczenie do K.F. o zwrot tej kwoty. W aktach sprawy znajduje się przy tym dowód zapłaty przez pozwaną na rzecz powodów kwoty 1.000 zł na poczet częściowej realizacji obowiązku nałożonego skazującym wyrokiem karnym (k. 221).

Zasądzone od powodów koszty procesu w kwocie 4.267 zł również nie stanowią szkody w rozumieniu art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że koszty procesu, którymi strona zostanie obciążona, nie stanowią szkody uzasadniającej wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, nawet gdy zostały już zapłacone (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2008 r., I CNP 39/08, nie publ.).

W konsekwencji lakoniczny wywód skarżących dotyczący analizowanej przesłanki konstrukcyjnej skargi, w żaden sposób nie pozwala zidentyfikować rzeczywistej szkody, która ma się wiązać z wydaniem zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Z przytoczonych względów należało orzec jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania wywołanych wniesieniem skargi orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c. oraz § 10 ust. 5 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 października 2016 r. (Dz. U. z 2015, poz. 1668 ze zm.).